

[Gade]

På den anden side er der en politisk aftale, som forudsætter driftsøkonomisk rentabilitet i projektet, en forudsætning, som det må forudses at i hvert fald ét aftaleparti opfatter som afgørende for aftalens eksistens.

...

Det indstilles derfor, at der hurtigst muligt tages de nødvendige politiske beslutninger omkring de danske landanlæg, således at arbejdet i »marken« for alvor kan komme i gang. Det vil sige stillingtagen i regeringen til høringsen om linjeføring m.v.«

Der ligger jo i det notat, at man politisk besluttede at forcere projektet, fordi man ville komme til det punkt, som på engelsk hedder the point of no return, altså det punkt, hvor der ingen vej er tilbage.

Jeg vil gerne have at vide, hvordan hr. J.K. Hansen vil forklare det her notat. Hvorfor blev det notat lavet, og hvad er indholdet i det, hvis det ikke er det, jeg siger, nemlig at man satte projektet med at rive ned i gang, fordi man ville sikre sig, at man ikke kom i en situation, hvor hele projektet skulle nyvurderes?

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er vist rigtigt, som det allerede er sagt, at siden debatten i december måned er der ikke sket de helt store og afgørende ting, som kan give stof nok til en lang ny debat. Men jeg vil dog gerne – som andre har gjort det, især hr. Gade – minde om, at det, der er sket siden, rent faktisk er, at miljøhensynene er kommet stærkere i fokus, end de var det før. Så der er altså andre end partierne bag broaftalen, der er årsag til, at miljøhensynene er kraftigt opprioriteret vedrørende dette projekt.

Det er lidt interessant at notere sig, når man bemærker, hvilken besked der er sendt til Tyskland som svar på den skrivelse, der kom derfra, verbalnoten. I svaret siger man jo: Kære venner, det er godt nok, men I er bagefter. Vi har allerede gjort en del ting ved det, som I påpeger.

Ja, det er rigtigt, det har man gjort – ikke efter egen tilskyndelse, men efter krav fra Sverige. Det, der foregår i øjeblikket, er jo altså en svensk efterprøvning af, om det, man i Danmark tidligere har kaldt for garantier omkring miljøet, nu også holder i virkeligheden. Så der er sket noget nyt.

Ser vi på det spørgsmål, som har at gøre med landanlæggene, mener jeg, at fru Kirsten Jacobsen har fuldstændig ret i den kritik, hun retter imod beslutningsprocessen. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at en beslutning om at føre jernbane og motorveje fra Københavnsområdet ud til lufthavnen ikke ville være blevet truffet nu – i hvert fald ikke i så stort et omfang, som projektet har – medmindre det havde direkte sammenhæng med Øresundsbeslutningen. Så det er en uomtvistelig kendsgerning, at alle anlægsarbejderne på dansk side er en direkte følge af Øresundsprojektet. Det havde derfor været mere logisk, om man havde stoppet dem alle sammen, da der nu er skabt usikkerhed om projektets fremtid.

For regeringen – de to partier i regeringen, der står bag dette projekt – og Venstre og De Konservative har jo erkendt, at der er skabt usikkerhed om projektet; ellers ville man jo ikke have stoppet dele af anlægsarbejdet. Det er bare ulogisk, at man så ikke samtidig stopper resten. Især er det ulogisk set fra et VK-synspunkt, fordi VK jo helt præcist har sagt, at det er broforbindelsen, trafikken herpå, som fuldt ud skal finansiere de danske landanlæg.

Jamen da der nu er tvivl om selve broforbindelsen, så er der vel også tvivl om, hvorvidt denne broforbindelse kan finansiere de danske landanlæg. Eller er det sådan, at V og K nu har indset, er på vej til at indse, er på vej til at ville finde en forklaring for det tilfælde, at broen ikke bliver til noget? Er det sådan, at man så er parat til at finansiere de danske landanlæg over skatterne, hvad man lige præcis tidligere havde betinget sig ikke måtte ske?

Jeg er ikke i tvivl om, at det vil man sagtens kunne overtale Socialdemokratiet til. Det er jeg ret sikker på, idet miljøministeren et stykke tid før jul i et interview til Politiken sagde, at dette med, at de danske landanlæg skulle finansieres af selve Øresundsforbindelsen, det var jo noget borgerlig kreativ bogføring, idet, som han forklarede: Det var jo ulogisk, at et sådan stykke dansk infrastruktur skulle betales af den faste forbindelse. Det måtte jo lige så logisk kunne placeres på den danske finanslov.

Så dér er mobiliseringen på plads. I det øjeblik broen ikke kommer, er den socialdemokratiske forklaring formentlig klar: Det bør betales over finansloven. Det er logisk. Det har altid været logisk, og vi har kun bøjet os på det punkt, fordi det var et VK-krav.